

Jmenuji se Jarmila Omesová, rozená Špinarová, narodila jsem se 25. 3. 1942 ve Žďáře nad Sázavou v Horní ulici č. 81/82.

Moji rodiče vlastnili menší obchod s potravinami a smíšeným zbožím. Obchod byli donuceni tehdejším režimem v roce 1951 zavřít.

Byli jsme velká rodina, rodiče, starší bratr, já a tři mladší bratři. Rodiče nás vychovávali s láskou, důsledně ke slušnosti, pracovitosti a ochotě, pomáhat všem, kdo pomoc potřebují.

Do školy jsem začala chodit v roce 1948. Prvních pět tříd jsem chodila do Národní školy dívčí, od 6. třídy byla škola přejmenována na Osmiletou střední školu, zakončenou závěrečnými zkouškami. Začala jsem navštěvovat Jedenáctiletou střední školu ve Žďáře, kterou jsem zakončila maturitní zkouškou s vyznamenáním. Přihláška na vysokou školu mi byla vrácena s poznámkou, že vzhledem k tomu, že otec byl majitelem obchodu, nemám tedy správný dělnický původ a nemám nárok na další studia.

Od června 1959 jsem nastoupila do práce do Žďárských strojíren a sléváren, do technického úseku, do konstrukce tvářecích strojů. Prvně jako kreslička, později jsem absolvovala na Střední průmyslové škole strojnické tříleté studium při zaměstnání pro absolventy středních škol. Po ukončení, opět maturitou, jsem byla postupně v profesi kresličky, pomocné konstruktérky, referentky Technického rozvoje a referentky v oddělení Normalizace.

V roce 1963 jsem se vdala za Karla Omese, narodily se nám tři děti, dcera Jarmila a dva synové, Roman a Karel.

Celý svůj profesní život jsem pracovala na Žďasu, až do odchodu do důchodu v roce 1996. Náplní mého času v důchodu byla a je rodina, děti, vnučky a pravnoučata, dále zahrada u chaty, čtení, ruční práce, historie. Zajímám se o historii Žďárska, občas moje vzpomínky použili i pracovníci Regionálního muzea při výstavách. Při výročích osvobození z května 1945 bývá uveřejňována moje fotografie z 10. 5. 1945, kde jako malá holčička pláče v našem zničeném domku. Bývá i v muzeu, v novinách a knihách o osvobození Žďáru. V roce 1975

byl natočen film o osvobození Žďáru, zde jsem byla i se svými dětmi v krátkém záběru. V roce 2020 v Rádiu Vysočina byla se mnou beseda a uveřejněny moje vzpomínky na květnové události.

Pozn. Životopis je přepsán podle originálu, který napsala sama paní Omesová.

